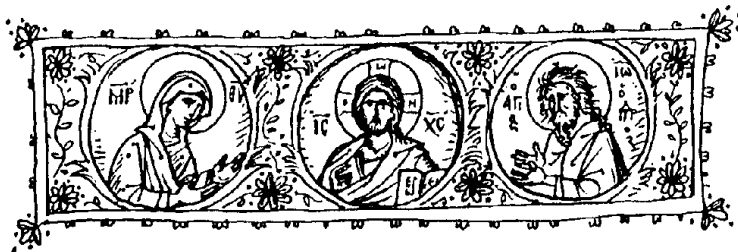

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΑΓΙΟΥΣ ΙΑΤΡΟΥΣ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ
**ΚΟΣΜΑΝ, ΔΑΜΙΑΝΟΝ
ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑ**

Ἐποιήθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* 1997 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ & ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ
ΚΟΣΜΑΝ, ΔΑΜΙΑΝΟΝ & ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑ

* * *

Εὐλογητός, Κύριε εἰσάκουσον, Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ τροπάριον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τριάς κλεινὴ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Δαμιανὲ Κοσμᾶ τε Παντελεῆμον, Τριάδα ἱκετεύσατε Φιλάνθρωπον Θεόν, ὑπὲρ τῶν ἐκ πίστεως, προσκυνούντων εἰκόνα, ἣτις πεφανέρωται, ἐν τῇ πόλει τοῦ Βόλου, καὶ θεραπεύσατε ὡς θεῖοι ἰατροί, ψυχῶν σωμάτων, τὰ πάθη ὡς τάχιστα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οὐ σιωπήσομεν.

Ὁ Ν', μεθ' ὃν ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
"Παντελεῆμονα, Κοσμᾶν, Δαμιανὸν λιτάζω. Ἀ(θανάσιος)".

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Παντελεῆμον ἰατρὲ φιλάνθρωπε, Δαμιανὲ καὶ Κοσμᾶ, δυὰς ἀνταδέλφων, σύντρεῖς δὲ Ἀνάργυροι, προσδέξασθε τὴν δέησιν, τῶν θερμῶς ἐξαιτούντων, νόσων παθῶν τε τὴν ἴασιν, καὶ τῶν δυσαχθῶν τὴν ἀπέλασιν.

Ἀκολουθοῦντες τοῦ Χριστοῦ Ἀνάργυροι, τῷ παραδείγματι, δωρεὰν τὰς νόσους, πάντων ἰατρεύετε, καὶ γὰρ ὡς στάθμην ἔχετε, τὴν φιλάνθρωπον ῥῆσιν, ὅσα ὡς δῶρον εἰλήφατε, ταῦτα δωρεὰν δότε ἅπασι.

Νόσους ποικίλας ἐξιᾶσθε Ἅγιοι, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ, ταύτη γὰρ ἡ πᾶσα, φύσις ὑποτέτακται, καὶ τὴν χαρὰν χαρίζεσθε, τοῖς πρὶν οὖσιν ἐν λύπαις, ὡς μαθηταὶ τοῦ διδάξαντος, ἐν Κυρίῳ πάντοτε χαίρετε.

Θεοτοκίον

Τὰς ἀσθενείας τῶν σῶν δούλων Δέσποινα, ταχὺ ἐκδίωξον, καὶ ὑγίειαν δίδου, τοῖς ἐξαιτουμένοις σε, σὺ γὰρ ἀπεκύησας, Ἰατρὸν καὶ Σωτῆρα, τὸν ἐξιῶμενον ἅπασαν, νόσον τοῦ βροτείου φυράματος.

Ωιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐχαρίτωσεν ὄντως, ὁ Ἄγαθος Κύριος, πόλιν τὴν τοῦ Βόλου εὐρέσει, εἰκόνας Ἅγιοι, καὶ φρέαρ ὤρυξε, θαυματουργίας ποικίλης, τὸν ναὸν Ἀναργυροῦ, ὑμῶν τὸν ἅγιον.

Λύσιν πᾶσι διδόντες, ὡς ἱατροὶ τάχιστοι, νόσους ἀπελαύνετε τούτων, κλεινοὶ Ἀναργυροῦ, καὶ γὰρ οὐ δύναται, φέρειν ὑμῶν θεῖαν χάριν, ἅπασα ἀσθένεια, ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐν ψυχῆς ἀσθενείαις, τὴν δωρεὰν ἴασιν, καὶ ταῖς ἀλγηδόσι σωμάτων, τὴν ἀνακούφισιν, πᾶσι παρέχετε, τριάς σεπτῶν Ὀναργύρων, τοῦ Κυρίου δύναμιν, ἐπιδεικνύμενοι.

Θεοτοκίον

Ἡ βεβαία ἐλπίς μου, καὶ προστασία ὑπέρμαχος, σπεῦσον ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου, νῦν κινδυνεύουσιν, καὶ νόσον Δέσποινα, δίωξον πόρρω εὐχαῖς σου, πρὸς τὸν πολυεύσπλαχνον, Υἱὸν καὶ Κύριον.

Διάσωσον τριάς σεπτῶν Ἀναργύρων, τοὺς προστρέχοντας θεῖα εἰκόνι σου, καὶ ἴασαι ἀσθενειῶν, ἀλγηδόνας παντοίας.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Κοσμᾶ θαυμαστέ, Δαμιανέ πανάριστε, δυὰς ἰατρῶν, σὺν τῷ Παντελεήμονι, ἰκεσίας δέξασθε, αἰτουμένων τὴν ἴασιν, παθῶν δυσαχθῶν, καὶ νόσων ὡς Ἀνάργυροι.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Μνήσθητέ μου Ἀνάργυροι, κλίνῃ ἀπογνώσεως κακῶς ὄντος μου, καὶ ἐλπίδος μοι χαρίσασθε, ὡς παντευεργέται τὴν ἀνάνευσιν.

Ὅλικῶς θεραπεύσατε, ἐκ τῶν ἐνοχλούντων παθῶν Ἀνάργυροι, τοὺς σεπτὸν ὑμῶν εἰκόνισμα, πόθῳ προσκυνοῦντας μετὰ πίστεως.

Νοῦν ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ἅγιοι Ἀνάργυροι ἐκκαθάρατε, ἀπὸ πάσης ἐνοχλήσεως, καὶ ἐπιβουλῆς τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον

Ἀδιόρθωτον μένοντα, ἐκ τῆς ἀμελείας μου Παναμώμητε, μετανοίας πῦρ ὑπάναψον, τῇ φλογὶ εὐχῶν σου πρὸς τὸν Κύριον.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Κύκλω τῆς ψυχῆς, οἱ ἐχθροὶ περιπατοῦσί μου, καὶ σκοτασμὸν ἐμβάλλουσιν Ἀνάργυροι, ὅθεν σύντρεις, τούτους πόρῳ ἐκδιώξατε.

Ὅλον με δεινῶς, ἠλκωμένον τοῖς παθήμασιν, ὡς σαμαρεῖται ἐξιάσασθε, ἐπιχύσει, οἶνελαίου ᾧ Ἀνάργυροι.

Σώσατε ταχύ, ὦ φιλάνθρωποι Ἀνάργυροι, τοὺς πνιγομένους βίου κύμασι, καὶ ἐκζητοῦντας, τὴν ὑμῶν θεῖαν ἐπέμβασιν.

Θεοτοκίον

Μήτηρ ἀγαθή, τῷ Χριστῷ ἡμᾶς οἰκείωσον, ὡς ξενωθέντας παραπτώμασι, τῇ ἀσαλεύτῳ, καὶ ταχεῖα ἰκεσία σου.

Ωιδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀνάργυροι, ἰατροὶ ὑπάρχοντες, ἐμισήσατε ἐπίγειον πλοῦτον, θησαυρισμόν, τῆς Κυρίου ἀγάπης, πεπλουτηκότες καὶ βίον κοσμήσαντες, ἰάσεσι παντοδαπαῖς, ἅς καὶ νῦν πρὸς ἡμᾶς ἐπιδείξατε.

Νοσήματα, ὡς φυγάδες οἴχονται, ἐπικλήσει τῶν ὑμῶν ὀνομάτων, σεπτὴ τριάς, ἰατρῶν Ἀναργύρων, ὡς κεκτημένων Τριάδος τὴν δύναμιν, ἣν πῶποτε ὑπὲρ ἡμῶν, ἰλεοῦσθε φιλάδελφοι Ἅγιοι.

Δεόμενοι, τοῦ καλοῦ μὴ παύετε, Ἰατροῦ ὦ ἰατροὶ νοσοκτόνοι, ὅπως αἰεὶ, ἐν ὑγίειᾳ ἀπτῶτῳ, διατηρῆ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, εἰκόνα τὴν θαυματουργόν, προσκυνούντων ὑμῶν μετὰ πίστεως.

Θεοτοκίον

Ἀνίατος, παρὰ σοὶ ἀσθένεια, οὐχ ὑπάρχει Παναγία Παρθένε, ὅτι τὸ οὐς, ὁ Δεσπότης σοὶ τείνει, ἰκετευούση ὑπὲρ τῶν αἰτούντων σε, καὶ ἅπαντα ἀποπληροῖ, υἱικῇ εὐπειθείᾳ αἰτήματα.

Διάσωσον τριάς σεπτῶν Ἀναργύρων, τοὺς προστρέχοντας θεῖα εἰκόνι σου, καὶ ἴασαι ἀσθενειῶν, ἀλγηδόνας παντοίας.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῴρησιαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Νοσημάτων βαρούμενοι πάθεσιν, πρὸς ναὸν τὸν ὑμῶν καταφεύγομεν, ἔξαιτοῦντες, τὴν ταχυτάτην καὶ ὀξειαν ἀρρώγην, τριάς, θείων ἰατρῶν, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, καὶ δυνάμενον ἅπαντα, λῦσαι δεσμὸν νοσῶδη, δοῦναί τε τὴν ὑγίειαν, ἀσπαζομένοις εὐλαβῶς, τὸ σεπτὸν ὑμῶν εἰκόνισμα.

Προκείμενον. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(τ' 1.5 - 8)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγέλλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρῦσσετε λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀναργύρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐχοντες τὸ πλήρωμα, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀγάπην, ἅγιοι Ἀναργυροὶ, ὡς κρουνοὶ ἀέναοι, ταύτην βλύζετε, νόσους ἐκδιώκετε, πάθη ἐξιᾶσθε, καὶ ὑγίειαν ἀδιάσειστον, πᾶσι παρέχετε, τοῖς ὑμῖν ἐκ πόθου προσπίπτουσιν, εἰκόνες ἀκριβέσταται, τοῦ Κυρίου σύντρεϊς ὑπάρχοντες· ὅθεν τοὺς τιμῶντας, εἰκόνα τὴν ὑμῶν θαυματουργοί, ἐν εἰρηναίᾳ τηρήσατε, καταστάσει πάντοτε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κλπ.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μηδαμῶς ὕλης κτῆσιν, ἅγιοι Ἀναργυροὶ ἐπιθυμήσαντες, προθύμως ἰατρείας, παρέσχετε νοσοῦσι, δι' ἀγάπην τοῦ Πλάσαντος, ἦν καὶ ἡμῶν ταῖς ψυχαῖς, δωρήσασθε τελείως.

Ἰατρεῖον ἐδείχθη, ἄμισθον Ἀναργυροὶ οἶκος ὁ τίμιος, ἐν ᾧ ἐναπετέθη, εἰκῶν ἢ σεβασμία, ἦν ὡς δῶρον πολῦτιμον, ἢ πόλις Βόλου πλουτεῖ, ὑμᾶς ἀεὶ τιμῶσα.

Ἀγαπήσαντες πάντα, κατατρυχομένους ἀσθενείαις Ἅγιοι, ἐν πάσῃ ἐπιστήμῃ, καὶ θείᾳ βοηθείᾳ, ἰατρείαν παρείχετε, ἧς καὶ οἱ ψάλλοντες νῦν, τύχοιμεν ἀναργύρως.

Θεοτοκίον

Ναὸν σώματος Μητὲρ, πάσῃ ἀνομίᾳ ἀσεβῶς ἐμόλυνα, καὶ πῶς τῷ Ὑπεράγνῳ, δυνήσομαι Δεσπότη, παραστῆναι ὁ ἄθλιος; διὸ βοῶσαῖς εὐχαῖς, καθάρισόν με τάχει.

ᾠδὴ η'. Τὸν βασιλέα.

Οὐδὲν τοῦ βίου, ὑπὲρ Χριστὸν προτιμῶντες, καταφύγια ἐγένεσθε ἀγάπης, πᾶσιν ἀσθενούσιν, Ἀναργυροὶ Κυρίου.

Νικῶνται φρουῶδα, τῶν νοσημάτων τὰ πάθη, ἰατρῶν Ἀναργύρων ἰκεσίαις, ὧν ἐν εὐλαβείᾳ, εἰκόνα προσκυνοῦμεν.

Λύσατε ἄγχη, τὰ ψυχοφθόρα ταχέως, καὶ εἰρήνην δότε Ἅγιοι Κυρίου, ὅπως εὐλογῶμεν, Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἰάτρευσόν μου, τὸν λογισμόν ἀσθενοῦντα, καὶ Κυρίου μακρύνοντά με Κόρη, τὴν ἐνωτικὴν μοι, εὐχὴν χαριζομένη.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ταλάντων τῶν δοθέντων παρὰ Θεοῦ, τραπεζῖται γεγόνατε ἄριστοι, εἰς ἑκατόν, τόκον ἀποδόντες χαροποιῶς, τῶν ἀσθενῶν Ἀνάργυροι, νόσους ἐκδιώκοντες ἀμισθί, διὸ παρακαλοῦμεν, ἡμῖν πολλὴν ἀγάπην, ἀνυστερόβουλον παράσχετε.

Ἀγάπης με ποιήσατε πληρωτὴν, τῆς διπλῆς θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν μου ὡσπερ ὑμεῖς, διόλου ἠγαπήσατε, καὶ διηκονήσατε συμπαθῶς, ὅπως ἐν εὐφροσύνῃ, ἀσπάζωμαι εἰκόνα, τὴν εὐρεθεῖσαν διὰ θαύματος.

Ζηλώσαντες τὸν ἔρωτα τοῦ Θεοῦ, ἐγεγόνατε μάρτυρες τίμιοι, αἷμα ὑμῶν, σπείσαντες ὡς δῶρον πολυτελές, τὸ πρότερον ἰώμενοι, πάθη φιλανθρώπως τῶν ἀδελφῶν· διὸ Παντελεῆμον, Κοσμᾶ Δαμιανέ τε, δέξασθε αἶνον ἡμῶν δίκαιον.

ὦ θείων Ἀναργύρων σεπτὴ τριάς, τὴν Τριάδα αἰεὶ ἱκετεύετε, ὅπως ἡμῶν, πάθη ἐκδιώξῃ ἀπὸ ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων τάχιστα, ἵνα εὐγνωμόνως τὴν ὀφειλήν, ἐν ὕμνοις ἀποδῶμεν, καὶ βίῳ χρισταρέστῳ, τοῦ Παραδείσου ἐπιτύχωμεν.

Θεοτοκίον

Ἀγάπης τῶν ὑλαίων ξένους ἡμᾶς, διατήρει Πανάμωμε Δέσποινα, καὶ τὰς ψυχὰς, ἄρμοσον Υἱῷ σου ἀγαπητῷ, ἀγάπη κόσμον

ἅπαντα, πλάσαντι καὶ τοῦτον διηνεκῶς, ἀγάπη συντηροῦντι, καὶ τῇ αὐτοῦ ἀγάπῃ, χοροὺς Ἀγίων κατευφραίνοντι.

Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ

Μεγαλυνάρια

Σὺν Παντελεήμονι θαυμαστῶ, Κοσμᾶν ἰατῆρα, καὶ τὸν θεῖον Δαμιανόν, δεῦτε μετὰ πόθου, τιμήσωμεν βοῶντες· Ἀνάργυροι Κυρίου, ἡμᾶς λυτρώσασθε.

Νέα πεφανέρωται Σιλῶαμ, κολυμβήθρα νόσους, ἰωμένη τῶν ἀσθενῶν, ὁ ναὸς ὁ θεῖος, τριάδος Ἀναργύρων, ἐν ᾧ εἰκὼν ἀγία, τούτων φυλάττεται.

ὦ χριστομαρτύρητοι ἰατροί, τῆς φιλαδελφίας, οἱ ἀκένωτοι χορηγοί, σύντρεις τὴν Τριάδα, πρεσβεύετε ἀπαύστως, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, νόσους ἰάσασθαι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί....

Τρισάγιον κλπ.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν. Στιχηρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τοῦ Παντελεήμονος Θεοῦ, ὄντες μιμηταὶ κατὰ πάντα, σεπτοὶ Ἀνάργυροι, εὐμενῶς προσδέξασθε τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, αἰτουμένων τὴν ἄφεσιν, ποικίλων πταισμάτων, καὶ σωμάτων ἰασιν, ἐξ ἀλγηδόνων πολλῶν, ὅπως ἰατροὶ ἀθλοφόροι, τὴν ὑμῶν ἀγίαν εἰκόνα, προσκυνῶμεν θαύματα ἐκβλύζουσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

*Ἦν ἀπόλεσα πρωτόκτιστον εἰκόνα,
Θαυματουργῶς εὗροίτε, Ἀνάργυροί μοι.*